

Ad@ i J@ś na matematycznej wyspie, PAKIET 105, SCENARIUSZE LEKCJI, nazwa zasobu: nauczyciel_1_105, do zastosowania z: uczeń_1_105 (materiały dla ucznia), pomoc techniczna (tekturowa) nr 3 i 4: figury geometryczne, pomoce multimedialne zgromadzone na www.matematycznawyspa.pl lub www.scholaris.pl: Czytelnicy „Kumpla” (205_mat_czytelnicy Kumpla), *Kolorowy tytuł* (206_mat_kolorowy tytuł)

Klasa I, edukacja polonistyczna, krąg tematyczny „W krainie informacji”

Temat: Czasopisma

Cele edukacyjne:

- wprowadzenie wiadomości o roli czasopism w życiu człowieka na podstawie opowiadania,
- uważne słuchanie czytanego opowiadania,
- odpowiadanie na pytania na podstawie wysłuchanego tekstu,
- utrwalanie poznanych liter.

Oczekiwane osiągnięcia ucznia:

Uczeń:

- wie, jaką rolę odgrywają czasopisma,
- wie, jakie wiadomości można znaleźć w czasopismach,
- wie, jak często ukazują się czasopisma (roczniki, kwartalniki, miesięczniki, dwutygodniki, tygodniki, gazety codzienne),
- słucha uważnie tekstu,
- odpowiada na pytania do tekstu,
- pisze poznane litery.

Metody: rozmowa, metoda ćwiczeniowa.

Formy pracy: praca indywidualna, praca zespołowa.

Środki dydaktyczne: karty pracy: *Ad@ i J@ś na matematycznej wyspie – materiały dla ucznia*, egzemplarze czasopism dla dzieci, np. czasopisma „Kumpel”.

Uwaga: na tę lekcję warto zaprosić redaktora z pobliskiego czasopisma lub w ramach lekcji wybrać się z dziećmi na wycieczkę do redakcji wybranego czasopisma.

Przebieg lekcji:

1. Nauczyciel zapisuje na tablicy wyraz *czasopismo*. Prosi, aby uczniowie odczytali ten wyraz i powiedzieli, co on oznacza.
2. Nauczyciel odczytuje opowiadanie pt. *Czytam, bo lubię*, po czym zadaje uczniom pytania do tego opowiadania, zamieszczone w zadaniu 1 na karcie pracy.

Czytam, bo lubię

Jasia często nie było widać z za gazety. Nie, nie, wcale się za nią nie chował. Uwielbiał przeglądać i czytać kolorowe czasopisma o podróżach i dalekich krajach.

– Janek wygląda, jakby przeniósł się do krainy, o której czyta – żartowała mama. I trochę tak było: chłopiec wyobrażał sobie, że podróżuje. A prawdziwe wyprawy, spotkania z krokodylami, pingwinami i wielorybami stały się jego największym marzeniem.

Przeglądał w internecie setki zdjęć, relacji z wypraw w najdziksze rejony świata. Ale książki i gazety lubił najbardziej. Szelest przewracanych kartek przypominał mu czasy, gdy babcia czytała mu bajki do snu. Kiedyś przeczytał o podróżniku, który zapisywał w notesie swoje wrażenia z wyprawy. Pewnego dnia stracił cały bagaż i zaginął w dżungli. Odnaleziono go dzięki notatkom, w których pisał o swoich planach. Jaś też chciał tak podróżować.

– Po co ci te gazety? – dopytywali koledzy z klasy. – Przecież teraz masz wszystko w internecie.

– Lubię gazety – wyjaśnił Jaś. – Wycinam ilustracje i wklejam je do zeszytu z ciekawymi miejscami. I wszystko z niej zapamiętuję.

– Tak? – w głosie Piotrka słychać było drwinę. Skoro tak gazety pomagają ci w zapamiętywaniu, to czemu masz problemy z dodawaniem do 20?

Te słowa skutecznie popsęły Jasiowi humor.

– Szkoda, że nie ma czasopisma z łamigłówkami i zadaniami z matematyki – pożalił się babci. Wtedy na pewno poradziłbym sobie z matmą...

– Jak to nie ma? Muszą być! – stwierdziła babcia i zadzwoniła do swojej koleżanki, która jest redaktorką „Victora Juniora”, pisma dla trochę starszych dzieci. Następnego dnia w pokoju Jasia zamieszkał nowy „Kumpel”, czasopismo pełne wiadomości i łamigłówek matematycznych, ciekawostek, opowiadań, komiksów i konkursów.

3. Nauczyciel wprowadza ogólne informacje dotyczące czasopism – czym są: artykuł, ryburyki, redakcja. Uczniowie wykonują zadanie 2 z karty pracy.

4. Uczniowie wykonują kolejne zadania z karty pracy.

5. Pod koniec lekcji, jeżeli zostanie czas, nauczyciel może zaprosić uczniów do przestrzeni rekreacyjnej, i tam porozmawiać z nimi o pracy dziennikarza. Zadaje wówczas uczniom takie pytania, jak:

- Czym zajmuje się dziennikarz?
- Jakie cechy musi mieć osoba, która chce być dziennikarzem?
- Czy praca dziennikarza jest łatwa?
- Czy praca dziennikarza jest przyjemna?
- O czym można pisać artykuły?
- Jaki artykuł można by było napisać o dzisiejszym dniu?
- Jaki tytuł miałby ten artykuł, aby przyciągnąć uwagę?

Klasa I, edukacja matematyczna, krąg tematyczny „W krainie informacji”

Temat: Czasopisma

Cele edukacyjne:

- kształcenie umiejętności porównywania cech wielkości przedmiotów,
- kształtowanie znajomości liczebników głównych i porządkowych,
- ćwiczenie orientacji w przestrzeni,
- ćwiczenie spostrzegawczości,
- rozwijanie umiejętności korzystania z nowoczesnych technologii.

Oczekiwane osiągnięcia ucznia:

Uczeń:

- porównuje wielkość przedmiotów,
- zna i stosuje liczebniki główne i porządkowe,
- orientuje się w przestrzeni,
- jest spostrzegawczy,
- korzysta z nowoczesnych technologii.

Metody: metoda czynnościowa, metoda ćwiczeniowa.

Formy pracy: praca w parach, praca indywidualna.

Środki dydaktyczne: pomoc techniczna (tekturowa) nr 3 i 4: figury geometryczne, karty pracy: *Ad@ i J@ś na matematycznej wyspie – materiały dla ucznia*, komputer z dostępem do internetu i rzutnik multimedialny/tablica multimedialna, pomoce multimedialne: *Czytelnicy „Kumpla”*, *Kolorowy tytuł*.

Przebieg lekcji:

1. Uczniowie dobierają się w pary. Nauczyciel rozdaje im figury geometryczne. Jedno dziecko w parze mówi drugiemu, jaką figurę ma wziąć i w którym miejscu powinien ją umieścić, np. duży czerwony kwadrat położyć na górze po prawej stronie itp. Później dzieci zamieniają się rolami.

Inną zabawą jest odnajdywanie w klasie przedmiotów o podobnym kształcie, co figura, którą wskazuje koleżanka/kolega.

2. Uczniowie wracają na swoje miejsca i wykonują zadanie 1 i 2 z karty pracy. Nauczyciel wyznacza dzieci, które odczytują odpowiedzi. Ważne: w zadaniu 1 należy zwrócić uwagę na to, czy uczniowie zauważyli, że wśród samochodów nie ma żadnego kabrioletu.

3. Na polecenie nauczyciela uczniowie wykonują zadanie 3 w karcie pracy. Następnie prowadzący zadaje dodatkowe pytania:

- Ile jest wszystkich czasopism?
- Które czasopismo jest największe?
- Które czasopismo jest najszersze?
- Czy czasopisma są takiej samej wielkości?
- Czy czasopisma z takimi samymi okładkami są tej samej wielkości? Jeżeli tak, to które?

4. Nauczyciel uruchamia pomoc multimedialną *Czytelnicy „Kumpla”*, a później *Kolorowy tytuł*. Ochotnicy podchodzą do tablicy i wykonują polecenia.

Klasa I, język angielski kl. I, krąg tematyczny „Valentine’s Day”

Temat: Valentine’s Card

Cele edukacyjne:

- kształcenie umiejętności mówienia,
- rozwijanie wiedzy na temat krajów anglojęzycznych,
- kształcenie umiejętności rozumienia ze słuchu,
- rozwijanie umiejętności czytania,
- kształcenie umiejętności pisania.

Oczekiwane osiągnięcia ucznia:

Uczeń:

- poznaje tradycje związane z Valentine’s Day,
- nazywa elementy związane ze świętem zakochanych,
- uważnie słucha wypowiedzi nauczyciela oraz powtarza je,
- koloruje obrazek,
- tworzy kartkę walentynkową,
- wręcza kartkę walentynkową,
- stosuje: „Happy Valentine’s Day!”.

Metody: pogadanka, słuchanie, powtarzanie, metoda ćwiczeniowa, metoda zadaniowa, tworzenie kartki walentynkowej.

Formy: praca zbiorowa, praca indywidualna.

Środki dydaktyczne: obrazki przygotowane przez nauczyciela, karty pracy: *Ad@ i J@ś na matematycznej wyspie – materiały dla ucznia.*

Przebieg lekcji:

1. Nauczyciel wita się z uczniami.

2. Nauczyciel mówi: „It’s Valentine’s Day!/ Valentine’s Day is coming!” i rozpoczyna lekcję od pogadanki na temat święta zakochanych i zwyczajów związanych z jego obchodami w Polsce i krajach anglojęzycznych. Nauczyciel opowiada dzieciom o historii tego święta. Nauczyciel pyta również uczniów, czy znają to święto, czy zauważyli jego obchody wśród swoich bliskich oraz z czym kojarzy im się Valentine’s Day.

3. Nauczyciel przynosi na lekcję przykładowe kartki walentynkowe i pokazuje je uczniom mówiąc: „Look! It’s a Valentine’s card!”, a uczniowie powtarzają nazwę za nauczycielem. Nauczyciel te same czynności wykonuje z przygotowanym przez siebie wcześniej wyciętym, czerwonym sercem oraz obrazkiem/ zdjęciem zakochanych (dopasowanej do wieku dzieci). W ten sposób nauczyciel wprowadza słowa: „heart” i „love”.

4. Nauczyciel kilkakrotnie unosi obrazek, serce i kartkę walentynkową, wypowiada ich nazwy w języku angielskim, a uczniowie powtarzają za nim. Początkowo nauczyciel nazywa obrazki, ale po chwili jedynie unosi obrazki, a uczniowie sami nazywają je w języku angielskim.

5. Nauczyciel prosi uczniów, aby spojrzeli na karty pracy. Na kartach pracy znajdują się obrazki przedstawiające serce, kartkę walentynkową i zakochanego kota. Nauczyciel naprzemiennie odczytuje proste zdania z użyciem nowych słów, a zadaniem uczniów jest wskazywać je na kartach pracy.

Tekst do zadania:

Look! It’s a Valentine’s card!

Look! It’s a heart!

I love you!

6. Uczniowie wykonują zadanie na karcie pracy. Nauczyciel prosi uczniów o zwrócenie uwagi na przykładową kartkę walentynkową znajdującą się na kartach pracy. Zadaniem uczniów jest nazwać obrazek oraz elementy, które się na niej znajdują. Następnie uczniowie kolorują obrazek.

7. Uczniowie wykonują zadanie na karcie pracy. Na karcie pracy znajduje się szablon kartki walentynkowej. Nauczyciel tłumaczy uczniom, że ich zadaniem będzie wykonanie własnej kartki walentynkowej. Uczniowie wycinają szablon kartki, piszą po śladzie życzenia: „Happy Valentine’s Day!”, a następnie ozdabiają kartkę według własnej koncepcji. Nauczyciel zwraca również uwagę uczniów na słowa znajdujące się w środku kartki: „from” oraz „to”. Nauczyciel tłumaczy uczniom, że po słowie „from” należy napisać swoje imię, a po słowie „to” – imię bliskiej im osoby.

8. Po wykonaniu swojej kartki walentynkowej uczniowie mogą wręczyć ją swojemu koledze/swojej koleżance z klasy lub mamie/tacie/babci. Nauczyciel wspólnie z uczniami powtarza proste życzenia: „Happy Valentine’s Day!”, które można wypowiedzieć wręczając kartkę walentynkową bliskiej osobie.

9. Nauczyciel omawia pracę domową i żegna się z uczniami („Goodbye pupils!”).

